

եր՝ քու տղայութեանդ պատմութիւնն ըրաւ մեզի, քու առաջին դարձդ ի Յունաց յիշատակեց եւ քու վերջի փառքդ մեզի նկարագրեց. ինք քիչ պատմեց եւ ես շատ իմացայ:— Ի՞նչ որ մութ կար քու կենացդ մէջ ինձ համար յայտնի եղաւ:

— Ի՞նչ մութ կար, որ դու չէիր իմացել,— ըսաւ Գուրգէն դառնութեամբ եւ հառաչանք խղդելով:

— Ի՞նչ որ մնացել էր: Ուստի երբ առաւօտուն մեր կարաւանը ուղեւորելու պատրաստուեցաւ, նայեցայ, որ այդ ծերը... Խուրեն՝ իւր բոլոր ընտանեաց մեզ կ'ընկերանար. զարմացայ, իսկ նա ինձ յայտնեց, թէ Արծրունեաց անկարգ ծառայութենէն ձանձրացեք կուգէր երթալ իւր հին Տիկնոջ՝ Ռշտունեաց Օրիորդին՝ Անձեւացեաց գաւառ՝ խնդրել, որ զինք ընդունի: Իւր պատճառաւ մենք նաեւ Կ'անգուարի բերդը լաւ հիւրընկալուեցանք եւ Անձեւացեաց իշխանուհին, որ Մուշեղ իշխանին հիւանդութեան պատճառաւ երկիրը կը կառավարէր, ամիսներով զմեզ պահեց մինչեւ որ Ակեոյ մէջ պետք եղած նորոգութիւններն եղան. հոն նաեւ քու կալանաւորութեանդ լուրը մեզ հասաւ եւ սկսանք մտածել ու պատրաստուիլ զքեզ աղատելու: Բայց շփոթած մնացել էինք, վասնզի ամէն ատեն անօրէնները քու բանտդ կը վախէին. խեղճ Վահրիճ, որ զիս եկաւ գտաւ Ակէ՝ ուր օր կը մնար, արեւմուտքէ հիւսիս՝ հիւսիսէ արեւելք քու բանտերուդ վրայ տեղեկութիւն կը բերէր. մինչեւ լուր բերաւ, որ Դաւրեժէ՝ Գմբեթկ բերդը փոխադրուել ես:

Գուրգէն այս պատմութիւնը լուռ մտիկ ընելէն վերջ՝

— Յիմա ո՞ր է Վահրիճ,— հարցուց:

— Այստեղ դուրսը պետք է լինի:

— Ինչո՞ւ չերեւար անպիտանը,— ըսաւ Գուրգէն քմծիծաղով եւ իւր մեծ ձայնով գոչեց.— Վահրիճ: